

بسم الله الرحمن الرحيم

د خلافت تاسيس د نړۍ پر هر مسلمان فرض دی، هغه که د يوه ظالم دولت تر جبر لاندې وي او که نه!

د کمونيستي ځواک تر ړنگيدو او قرغېزستان تر ازادۍ وروسته، دا هېواد غواړي وښيي، چې يو سيکولر دولت دی او نور د الحاد له مفکورې نه دی متاثره، دغه راز هر فرد ته د عقيدې ازادې ورکوي؛ خو په حقيقت کې هر څه بل ډول دي. په وروستيو کلونو کې مسجدونه، مدرسې او د اسلامي تعليماتو ادارې زياتې شوي دي. مسلمانان، چې د قرغېزستان د نفوس ۸۶ سلنه جوړوي، ورځ تر بلې په ورځني ژوند کې اسلام ته مخه کوي او همدارنگه شريعت اوس په اړينو سياسي موضوعاتو کې مطرح کېږي. دې واقعيت د قرغېزستان سيکولر دولت اندېښمن کړی او دولت هڅه کوي، چې د ترورېزم او افراطيت تر عنوان لاندې په هره ممکنه لار د ژوند په چارو کې د اسلام د خپرېدو مخه ونيسي.

پيل يې د اسلامي مرکزونو او عمومي ښوونځيو د درسي نصاب له نظارت څخه کړی، ان په ښوونځيو کې يې پر حجاب بنديز لگولی او ږيره لرونکي نارينه يې بې عزته کړي دي. دا د دولت له لوري د اسلام د پلي کېدو پر وړاندې د مداخلې پيل دی. همدارنگه دې ظالم سيکولر رژيم په ۲۰۰۴م کې د حزب التحرير پر ارزښتمن کار بنديز ولگاوه. له هغه راهيسې د حزب شباب او پلويان په ظالمانه ډول بندي شوي، تر څو د حزب غړي وډار کړي او دوی د اسلامي ژوند د عاملو له کار څخه را وگرځوي. ان د امت د ډارولو په موخه يې له کوم دليل پرته ښځې زنداني کړي دي.

د همدې کال په جون مياشت کې يې اته مسلمانې ښځې ونيولې او دوی نور يې له کوم دليل پرته تر اوسه بنديانې کړي دي. ارونو ارکين گل او بکتايبيک کيز محبت له دې لامل زنداني شوي، چې د اسلام په اړه مواد ورسره وو. ظالم حکومت د دغو ښځو د عمر، ماشومانو، والدينو او روغتيا په اړه هېڅ باک نه لري. دوی له هرې ممکنه لارې هڅه کوي، چې سيکولر فکر نشر او خلک له اسلام څخه ليري کړي.

د خلافت تر سقوط وروسته امت په دغه ډول ناوړه حالت کې دی. ښځې، اولادونه او والدين يې نه زغمونکي تکليفونه گالي. دوی بنديانېږي، شکنجه کېږي، جنسي ځورول کېږي، له لوړې سره مخ کېږي، بمبارېږي او د خپل ژوند لپاره له اسلامي طرز څخه منع کېږي. خو د خونۍ زيری دادی، چې دوی دا قرباني د اسلام او الله سبحانه و تعالی د رضا لپاره ورکوي او د دې په مقابل کې به انشاءالله بې شمېره اجره تر لاسه کړي. خو زموږ لپاره ځورونکې خبره دا ده، چې د يوه مسلمان په توگه موږ د اسلام لپاره څه کړي دي؟ ايا موږ هم له الله سبحانه و تعالی څخه د ورته اجر هيله لرو؟ په داسې حال کې چې موږ د دين لپاره هېڅ هم نه دي کړي او د

ژوند په چارو مصرف یو. په داسې حال کې چې په ورته وخت کې زموږ وروڼه او خویندې د اسلام لپاره سختی گالي. ایا د شرم خبره نه ده، چې له الله سبحانه و تعالی څخه د جنت د لوړو مقامونو غوښتنه کوو، په داسې حال کې چې موږ د اسلام لپاره کومه لویه قرباني هم نه وي ورکړې؟ موږ ځانونو ته کوچني او بې اړتیا مشکلات جوړو او بیا ورته د امتحان نوم ورکوو او هره ورځ پرې بوخت یو. د امت اصلي حالت او په دې دنیا کې مو خپل اصلي مسوولیت له یاده وتلی دی. د دې مطلب دا نه دی چې هر یو دې بندي یا شکنجه شو، بلکې هدف دا دی چې موږ ځانونه د دې امت غړي وپولو، له امت سره کار وکړو، چې حقيقي ازادي تر لاسه کړي او په دنیا کې خپل وخت د الله سبحانه و تعالی د دین په لار کې مصرف کړو.

نافع روايت کوي چې وايي: عبدالله بن عمر ماته وويل، چې ده له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه واورېدل چې ويې فرمايل:

«من خلع يداً من طاعة لقي الله يوم القيامة لا حجة له، ومن مات وليس في عنقه بيعة مات ميتة جاهلية». (رواه مسلم)

ژباړه: څوک چې د الله سبحانه و تعالی له اطاعت څخه لاس واخلي د قيامت په ورځ به په داسې حال کې له الله تعالی سره مخامخ شي چې هېڅ دليل به ونه لري او څوک چې په داسې حال کې مړ شي چې د بيعت کړی یې په غاړه کې نه وي، نو مرگ یې د جاهليت دی

د خلافت تاسيس د نړۍ پر هر مسلمان فرض دی، هغه که د يوه ظالم دولت تر جبر لاندې وي يا نه. د يوه داسې لوي فرض پر وړاندې بې پروايي لويه گناه ده او د الله سبحانه و تعالی له لورې د سختې سزا لامل گرځي. ځکه خو موږ الله سبحانه و تعالی ته دعا کوو، چې په قرغېزستان کې زموږ د زنداني شويو خویندو امتحان اسانه او د قرغېزستان د ظالم دولت له منگولو یې وژغوري. دغه راز موږ ته د دې فرصت راکړي، چې د نبوت په منهج د خلافت د بیا تاسيس په نیک کار کې برخه واخلو او له دې لارې د عظیم اجر تر لاسه کولو موقع پیدا کړو. آمین اللهم آمین!

د حزب التحرير مرکزي مطبوعاتي دفتر ته

ليکواله: امينه عابد

د حزب التحرير مرکزي مطبوعاتي دفتر غړي